

[Bertel Dahlggaard.]

derfor, Gennemførelsen af den fælleskommunale Skatteudligning i 1937 benyttedes til at lade den fælleskommunale Udligningsfond overtage $\frac{1}{3}$ af den mellemkommunale Refusionsordnings Forpligtelser.

Naar man erindrer dette Forhold: at man ved Ordningen med den fælleskommunale Udligningsfond, som gennemførtes i 1937, overtog $\frac{1}{3}$ af Refusionsordningens Forpligtelser, har det somme Tider været næsten morsomt at se, hvorledes forskellige Blade har lagt Skylden for den mellemkommunale Refusionsordnings Månger over paa den fælleskommunale Skatteudligningsordning. Det har rent ud sagt kørt lidt rundt i Hovedet paa dem, der skulde skrive de sagkyndige Artikler om disse Materier. Man har forvekslet den ene Ordning med den anden, og de paagældende har ikke haft Anelse om det virkelige Forhold: at den fælleskommunale Skatteudligning faktisk ophævede $\frac{1}{3}$ af den mellemkommunale Refusionsordnings Virkninger.

Men selv med den Ændring af Refusionsordningen, der fandt Sted i 1937, har der længe været Enighed om, at Refusionsordningen skulde gøres til Genstand for nye Overvejelser, og vi har for vort Vedkommende været tilfredse med, at disse Overvejelser har været henlagt til den store Skattekommission. Der kan nemlig efter min Mening ikke være Tvivl om, at en rationel Ordning paa disse Omraader maa tilvejebringes ved en Sammenarbejdning af denne sociale Udligningsordning, som Refusionsordningen er, med Skatteudligningsordningen. Den ene af disse Ordninger er en Udligningsordning paa Budgettets Udgiftside, og den anden er en Udligning paa Budgettets Indtægtsside.

Jeg tror ikke, at nogen, som har lidt Indsigt i kommunale og finansielle Spørgsmaal, længere finder paa at bestride disse Udligningers Nødvendighed, og en Tilbagevenden til Tilstande, hvorf. Eks. Virkningerne af den fælleskommunale Skatteudligning og Udligningen mellem Hovedstadskommunerne ophævedes, vilde være fuldkommen utænkelig. Men det er klart, at den Virkning, som til sammen taget tilstræbes gennem Refusionsordningen og Skatteudligningen, kan opnaas paa en mere enkel Maade ved en Sammenarbejdning af de to Ordningers Virkninger, saaledes at f. Eks. Refusionsordningen helt ophæves og til Gengæld Skatteudligningen omarbejdes under Hensyn hertil eller maaske ligefrem under en eller anden Form indarbejdes i Statsskattesystemet.

Det rette Forum for disse Overvejelser

maa imidlertid være Skattekommissionen. Men jeg er enig i, at det under de forhaanden-værende Forhold ikke vilde være rigtigt at afvente Afslutningen af de meget vidtløftige Undersøgelser i Skattekommissionen, forinden en Ændring af den bestaaende Ordning gennemføres. Det er af Vigtighed, at den kommunale Interesse i Arbejders Igangsættelse bliver saa stor som mulig paa alle Punkter, og hertil vil den midlertidige Ordning, som her foreslaas, bidrage.

Den Bekymring, det ærede Medlem Hr. Villumsen havde med Hensyn til en mulig almindelig Forskydning af Kommunernes økonomiske Grundlag som Følge af dette Lovforslags Vedtagelse, kan jeg ikke dele. Jeg gaar ud fra, at det Beløb paa 9 Mill. Kr., som vil være at fordele, bliver fordelt nøje efter de Direktiver, der er givet i Lovforslaget, og i saa Tilfælde vil ingen kunne beklage sig. Der vil da kun blive den Virkning af Lovforslaget tilbage, at den enkelte Kommunes Interesse i at erstatte Understøttelse med Arbejde forøges.

Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, og jeg tror, efter at have deltaget i de Forhandlinger, der er gaaet forud, ikke paa, at væsentlige Ændringer skulde være mulige. Men jeg vil gerne samtidig udtale Haabet og en bestemt Forvisning om, at Skattelovskommissionen nu snarest muligt maa gøre sit Arbejde paa dette Omraade færdigt.

Oluf Pedersen: Det var udmærket, om man altid igangsatte Arbejde i Stedet for at udbetale Arbejdsløshedsunderstøttelse; selv om det tilsyneladende er dyrere, kommer der jo ved Arbejde Værdier frem, medens Understøttelse alene er Tab. Meningen med det foreliggende Lovforslag er, at de Kommuner, der sætter Arbejde i Gang og derved mindsker deres sociale Udgifter og altsaa faar mindre refunderet af disse, ikke af den Grund skal straffes, men at de skal faa refunderet en Del af deres Udgifter, selv om de anvendes til Beskæftigelse. Meningen med Forslaget er altsaa god nok, og selv om jeg synes, at Tanken burde være ført stærkere igennem til Fremme af Beskæftigelse i Stedet for Understøttelse ved, at hele Forskelsbeløbet blev brugt til Beskæftigelse, kan jeg anbefale Lovforslaget.

Arbejds- og Socialministeren (Kjær-bøl): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget, som jeg forstaar man ønsker henvist til Behandling i et Udvalg. Jeg vil dog gerne sige i Samklang med, hvad det ærede Medlem Hr. Krag